

ἔθνος μας εἰς τὴν ἀπώλειαν καὶ τὴν ἀκτασίαν ἐν ἣ διατρέχει τὸ Ἀγγλοαμερικανικὸν ἔθνος.»

Ὁ κ. Σπέρνος, ἀκουσθεὶς προσηγορίας τὰ ἀγαθὰ καὶ κατὰ τὴν ὁρμήν. 1500.

Ἐρίσας πρὸς τὸν κουρέα του ὁ κ. Σεμιτέλος καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐτραυματίσεν αὐτὸν βαρύνοντως.

Εἰς τὴν νεωστὶ ἰδρυθεῖσαν ἐν Παρίσις ἑστὴν τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας διωρίσθη καθηγητὴς ὁ κ. Καζάκης, ἕως εἰς τὰς παλαιμους αὐτοῦ μεταφράσεις.

Ἀνακριδῶς ἔχρουσι τὰ διαδοθέντα περὶ φόνου ἢ τραυματισμοῦ τοῦ κ. Κοσσονάκου ἐν Γυθείῳ. Καθὰ θετικῶς ἐμάθωμεν ἡμεῖς, ἐκ λογιωπιδίων ἀνήκων εἰς τὴν ἀντιπολιτευομένην μερίδα ἐλθόν, εἰς αὐτὴν μετὰ τοῦ κ. Κοσσονάκου ἐρράπισαν αὐτόν. Ἀλλ' ὁ κ. Κοσσονάκος μετὰ τῆς συτήσεως αὐτῷ πρώτης ἀντι νὰ διαπληκτισθῇ, ἔστρεψε καὶ τὴν ἄλλην παρεῖν εἰς τὸν ραπίσαντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου (παρασκευή τῆς 1 Ἀπριλίου) 1885

Φιλοσοφία

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Θύρουδός ἀκατάληπτος, ἐκκωρωτικός, διεικνός, φρικώδης, ἀνυπόφορος ἐπλήρου τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς πλατείας καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Δευτέρας. Ἀγνοοῦντες τί συνέβαινε ἡτοιμαζόμεθα νὰ προσφύγωμεν εἰς τὸ πρῶτον τοῦ ἡμερολογίου ὅπως ἴδωμεν ἂν προήλθεν ἢ ὄχι ἡ ἐρετεινὴ Ἀπόκρισις, ὅτε φίλος ἐρχόμενος ἐκ τῆς πανηγύρεως ἐπληροφόρησεν ἡμᾶς ὅτι ἐφαττάτο... ἡ 25ς Μαρτίου.

Ἡ περίστασις αὕτη εἶναι μία ἐκ ἀτόξεως τῆς εὐθυμίας τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτηρίου. Οἱ γὰρ οὐ μὴ ἐκρούμενοι εἰς μίαν Ἀπόκρισιν καὶ ἔτος ἐδημιούργηται, ὅπως ἀποζημιῶνται μετὰ τὴν παρελευσιν τῆς πρώτης, καὶ δευτέραν ἐορταζομένην περὶ τὰ μέτα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὰ ὅρια τῆς Mi-Carême. Ἡμεῖς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν δὲν εἰχόμεν ἀνάγκην νὰ ἀπεφύγωμεν εἰς τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον, ἀλλὰ καλλίστα ἡδυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν μετὰ τὴν Ἀπόκρισιν πέντε ἐν τῷ ἡμερολόγιῳ ἐρχομένην ἐθνικὴν ἡμῶν ἐορτήν.

Οἱ ἄγγλοι ἡγεῖνται ἐν Σουδάν, οἱ γὰρ οὐ κατὰ τὴν ἀποτίμησιν, ὁ ἀγγλοαμερικανικὸς πόλεμος φαίνεται εἰς θύρας, οἱ αὐστριακοὶ δεικνύουσι διαθέσεις καταθέσεως εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, οἱ ἰταλοὶ ἐπαρκαλμύνουν τὴν Ἀλβανίαν καὶ οἱ βούλγαροι, κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις, κατὰ τὸν προσηγορῶν Σαταμάριον ἐτοιμαζόνται νὰ εἰσβάλωσιν εἰς Μκεδονίαν. Οἱ μόναι καθυστεροῦντες ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ ἀναστατώσει, ὅπως ἡμεῖς. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς προελεύσεως Δευτέρας δὲν ὑπάρχει ἀμετρίαις ὅτι ὁ κόσμος θὰ πύση δυνάμειν μέχρι τοῦδε περὶ τῆς νάρκης, ἐν ἣ διατρέχοντες ἴδωμεν, ἐν τῇ αὐτῇ στιγμῇ ἡδυνήθημεν νὰ παθεῖν ὅτι οἱ ἄλλοι διὰ μακροπαρασκευῶν καὶ ἐργασίας πρόσπεσσαι νὰ ἐπιτύχωσι, νὰ

καταστῶσι, δηλαδὴ αἰσθῶναι τὴν δύναμιν νὰ κάμωμεν ἐν δευτέρῃ ὥρᾳ. Τὸ πρῶτον ἡδυνήθησε πλεονέκτημα, οἱ δὲ φυλακτοὶ ἡμῶν ἀντίστοιχοι ὅπως θὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκ τῶν ὁλομικῶν δυνάμεων, τὴν ἀντιπολιτευομένην συστάσιν ἐκπύρηνον, κατὰ τὸν ὅρον κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκπύρηνον πρὸς τὴν ἐν ὁλομικῇ γνῶσιν ἐκπύρηνον, ἐκπύρηνον πρὸς ἑκάτον χιλιάδας ἀνδρῶν, τῇ δ' ἐπὶ τῇ ἐκπύρηνον ἐκπύρηνον θῶς λόγαι, δηλαδὴ διακρίσει χιλιάδες ἀνδρῶν, καὶ ἐκπύρηνον, ἐκπύρηνον καὶ ἀναλογισθῶμεν, τοῦλάχιστον ἄλλας τετρακοσίας.

Τὸ βεβαιώσαν ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιδείξεως ταύτης θὰ εἶναι τὸ ὅτι ἡμεῖς νὰ ἐκκαταλείψωμεν οἱ βούλγαροι τὸ σχέδιον τῆς κατὰ τὸν Σαταμάριον προωμιζομένης εἰσβολῆς των. Ἀναμειβόμενος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν οὐτε ἀνεπίρρυνον νὰ συλλογίζεσθαι τις ὅτι μέλλει νὰ ἔχῃ ἀντίπαλον τὸν στρατάρχην Ἀφεντούλην καὶ τὸν στρατηγὸν Πιπκμάκρον.

Ὡς τὸ ἀπικνωτέρον πρᾶγμα τοῦ κόσμου μέχρι τοῦδε ἐθεωρεῖτο ὅτι ὑπουργικὸς ὑποψήριος ἤθελε τολμήσει νὰ ἐκδώσῃ διὰ τῆς προτεχῆς ἐκδοτῆς προγραμμὴν διακηρύσσουσαν τὴν ἐμμενῆν τῶν εἰς τὴν πολιτικὴν, ἣν μέχρι τοῦδε ἡκολούθησε, καὶ τὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν πίστιν του. Ἐν τούτοις ὄχι εἰς τὴν ὁδὸν, ἀλλὰ πολλοὶ τοιοῦτοι προέβησαν, ἀναγκασθέντες ἴσως ὑπ' ἀνωτέρας ἐπιταγῆς, εἰς τὸ πλέον ἢ περὶ κακῶς ἐκτελεσθέντος τοῦτο κίνημα. Τὸ τοιοῦτον οὐδένα πρέπει νὰ ἐκπλήττῃ, διότι πολλάκις καὶ ἐπὶ δυσνομιῶν τῶν καταστημάτων θέτουσιν ἐπιγραφὴν ἢ φανὸν ἐπὶ τῆς θύρας των πρὸς διακρίσιν.

Ἡ περίστασις αὕτη ἴδωκεν ἡμᾶς ὅραμα νὰ ἴδωμεν καὶ τι, τὸ ὅριον μέχρι τοῦδε ἡδυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν αἰτοχειριῶν ἐθεωροῦνται καὶ πιστευτὰ καὶ κατορθωτά, τὴν πολιτικὴν ὁμῶς αὐτοκτονίαν οὐδέποτε κατορθώσαμεν νὰ ἐνοήσωμεν. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν ὅπως ἐπὶ περὶ οὐ ὁ λόγος προγραμμάτων ἢ ἀπορία ἡμῶν ἐλύθη διότι εἶδομεν ὁρθολογικῶς κατὰ τοῦτον τρόπον δύνανται αὕτη νὰ τελεσθῇ.

Μετὰ τοὺς ὁθωμανοὺς οἱ ἑβραῖοι. Ἀλλεπλληλὰς τηλεγραφῆται αὐτῶν εἰς Ἀρτης καὶ Θεσσαλίας καταγγέλλουσιν ἐκλογικὰς ἐκκλίσεις τῶν ἐπεμβάσεων πρὸς ἐκδοσιν αὐτῶν, νὰ ὑπερψηφίσωσι τοὺς κυβερνητικοὺς ὑποψηφίους. Ἀλλὰ πᾶς οἱ ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλίας δὲν εἶναι μὲν τὴν κυβέρνησιν, ἀλλὰ ὁ κ. Σκουλούδης καὶ τῶν ἄλλων ἐκπύρηνον τῶν ἀνέκων εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ἀνέκων πολιτικὴ τῆς ἡ οἰκονομικῇ ἰδίᾳ, ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε νὰ διεγείρῃ τὴν ἐπιδοκιμασίαν καὶ τὴν φθόνον πέντε υἱοῦ τοῦ Ἰσραὴλ.

Α propos διὰ τὸν κ. Σκουλούδη, Φήμη κυκλοφορεῖ κατὰ τὰς ὑπουργικὰς ἐφημερίδας ὅτι ἀπὸ τῶν τινος ἐχθροὶ τοῦ ἐν Σύρῳ συλλήθον εἰς εἰς τὴν ἡ ἀπεφάνισαν τὸν φόνον τοῦ πολυτίμου πρῶτον πρεσβυτοῦ καὶ νῦν ὑποψηφίου. Τὸ ἀγγελικὸν ὁμολογούμενον εἶναι λυπηρὸν, δὲν εὐρίσκωμεν ὁμῶς λίαν δικαιολογημένην τὴν ἐπ' αὐτῷ ἀνακρίσιν ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐκπύρηνον ταύτης ἔχει μόνον τὴν ἐλάχιστην διαφοράν πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Σκουλούδη ἰδρυμένους, ὅτι αὕτη ζητεῖ κωφὴν, ἐνὶ ἐκείνῃ βελάντια.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὁμῶς, ὅτι μετὰ τῶν μελῶν τῆς νέας δὲν καταλέγονται καὶ μετὰ τῶν τῆς Κωστάδος. Τοῦτο ὁμολογούμενως θὰ ἦτο μὴν ἐχρηστίᾳ πρὸς ἀνθρώπον, ὅστις τοσοῦτον εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς εὐμερείας αὐτῶν.